

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر دریاچه ارومیه در کیفیت آب زیر زمینی استان آذربایجان غربی با استفاده از روش های ویلکوکس و GQI

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

توحید علیقلی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد ایبیری و زهکشی دانشگاه ارومیه

مهدی حسامی افشار - دانشجوی کارشناسی ارشد منابع آب

آناهیتا جباری - دانشجوی دکتری ایبیری وز هکشی

حسین رضایی - دانشیار دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه بزرگترین و شورترین دریاچه دائمی ایران و یکی از بزرگترین دریاچه های فوق اشباع از نمک دنیا است که متأسفانه امروزه بر اثر تغییرات اقلیمی و عدم رعایت بعضی از اصول زیست محیطی این دریاچه در حال نابودی است. در دهه های اخیر، افزایش روز افزون جمعیت و توسعه زیاد اراضی کشاورزی، سبب افزایش بی رویه برداشت از منابع آبهای زیر زمینی و تشدید کاهش کیفیت آب در قسمت هایی از دشت ارومیه شده است. از سویی با کمتر شدن آب دریاچه ارومیه مشکل آلودگی به شوری آبهای زیر زمینی اطراف دریاچه ارومیه و حرکت آب شور دریاچه به سمت سفره های آب زیر زمینی مطرح می شود. در این مطالعه، کیفیت آب زیرزمینی استان آذربایجان غربی از دو جهت آب شرب و آب کشاورزی مورد مطالعه قرار داده شد. بدین منظور از روش های ویلکوکس و GQI به ترتیب برای بررسی کیفیت آب کشاورزی و شرب استفاده گردید. نتایج نشان داد که در جنوب و شمال استان، آب زیرزمینی دارای کیفیت خوبی بوده و با نزدیک شدن به دریاچه از کیفیت آب زیرزمینی کاسته می شود. همچنین مقایسه ی روش های GQI و ویلکوکس نشان داد که در روش GQI، آبی با کیفیت بد در سطح استان وجود ندارند این در حالی است که در روش ویل کوکس، تقریباً 13% چاه ها دارای آب با کیفیت بد بودند.

کلمات کلیدی:

آب زیر زمینی، کیفیت آب، ویلکوکس، GQI

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240271>

